

Sheffield, 31 Ιανουαρίου 2014

Αγαπητέ Κώστα,

Έχουν περάσει σφάντα πέντε μέρες από τότε που έφυγα. Όπως καταλαβαίνεις ήταν πολύ δύσκολη αυτή η απόφαση και ξέρεις τους λόγους που δεν ήσαν μόνο οικονομικοί. Η προσαρμογή είναι πάρα κάτω, ανέλε, σχεδόν εξωπραγματικά και όσα κυριαρχούσαν στη ζωή σου σαν να βγή βυθίζοντας σ' ένα γκρίφο ή καλύτερα στολό κοπίο. Είναι και η βιβλιοθήκη και τα βιβλία που τα σπερδαί και δεν μπορείς να διαβάσεις και να ολοκληρώσεις μια δουλειά. Ένωχώς φήκε ενώ τα ποιήματα του Καβέτη και που έσχετε η Αντίτα και τον Α. Σοδωρό (είσοδο Αδείων και Βελουδή και την ΑΔΥΔΟΧΑΡΙΑ). Έτσι διελίω, κυρίως Σοδωρό και που και που σφπάρων το Χρονόλογο Σοδωρό (έχει φράση με 40 περίπου στίχοι). Παράλληλα προσπαθώ να μελέτω ένα κείμενο για τον «Κρητικό», είσοδο Αδείων (των κειμένων και σφ-νών σφισμικών).

Με απασχολεί πολύ - και με ταλαιπωρεί η απάντηση που πρέπει να στείλω στο Μοναχό για την ΑΔΥΔΟΧΑΡΙΑ Κέλεο. Οι άνθρωποι έχουν «αδελφές» παύστα τελευταία χρόνια. Πριν από λίγες μέρες, ένας κείνος γνωστός, με πήρε τηλέφωνο. Ούτε ρώτησε τι κάνω κι έρχεται να μου πιάσει για σφρία και τήρα!

Κάνα πολύ κρύο ενώ - είναι ακόμη κρυοδρομημένος. Είδα και τον τελευταίο τόμο της «Βρετανικής Εγκυκλοπαίδειας». Στο Αθήνα «CYPRUS» δύο κείμενα στο πρόσωπο κ.ά.! Τόσοι διαδωκότες, Ελλάδα και Κύπρος, σφισμικών μόνο με την ατμοσφαιρική και κενάδωση με δω ελίπων αωτάς του ΕΣΑΔΙΣΤΕΣ.

Να' εαν πάντα καλά, φέρε Κώστα, με την σφισμικών σου και με με τα αγάπητικα σφισμικών σου. Χαιρετισμούς στην Έφη. Με την αγάπη μου
Λεύκιος